

గోదావరీమండల సాంఘికసభలో
చేసిన ప్రసంగము.

By

K. VEERESA LINGAM

8-6-1897

ఎలూరులో జరిగిన మూడవ గోదావరీ మండల సాంఘికసభలో సభా
నాయకత్వము వహించినప్పుడు చేయబడిన ప్రసంగము.

ఓ మహాజనులారా !

నాకంటె సమర్థులైన వా రనేకులుండగా, మీరు దయా
పూర్వకముగా నన్నే నేడు సభానాయకత్వమునకు నియమించినం
దుకు మిక్కిలి కృతజ్ఞత గలవాడనయి మీ కనేకాభివందనములు
సమర్పించుచున్నాడను. మ. రా. శ్రీ. దీ ఆనరేబిల్ న్యాయపతి నుబ్బ
రావుపంతులుగారు నేడు సభానాయకత్వమును వహించుటకు మొట్ట
మొదట నేర్పాలు జరిగినను కొన్నిగారణములచేత వారు నేడిచ్చ
టకు రాలేకపోయినందునకుఁ జింత నొందుచున్నాను. వారే నే
డగ్రాసనాసీతులయియుండుట తటస్థించిన పక్షమున, మీరు శ్రవణా
నందకరమయిన మంచిప్రసంగమును వినియుందురు. నేను వక్తను
గాను. కాబట్టి మీలో నెవ్వరును నేడు నావలన హృదయాహ్లాదకర
మయిన యుపన్యాసము నెదురుచూడఁ బోకుండు. సభలో సగ్రాస
నాధిపత్యమును వహించువారు నాటిదినము విచారింపబోయెడి
యంశములనుగూర్చి ముందుగాఁ బ్రసంగించుట యాచారమయి
యున్నందున నేనును నేడిచ్చట నిర్ధారణము చేయ నేర్పఱచుకొన్న
విషయములను గూర్చి రెండేసిమాటలు చెప్పక తప్పదు.

సంఘసంస్కారవిషయములను జర్పించుటకయి యిక్కడ మీ
రింతమంది కూడుట నాకెంతో సంతోషకరముగా నున్నది. రాజ్య
తంత్రసంస్కారమునకంటె ముందుగాఁ గాకపోయినపక్షమున దానితో

సమానముగా నైనను సాంఘికసంస్కార మవశ్యకముగా నడుచుచుండవలెను. సాంఘికసంస్కారము జరగకపోయినయెడల రాజ్యతంత్రస్వాతంత్ర్యములవలని ఫలములను మన మెన్నడును బూర్ణముగా ననుభవింప శక్తులము కాము. ఈ మండలసభయొక్క ప్రథమ దినమునం దొక రన్నట్టుగా సంఘసంస్కార మాత్రసంస్కారము వంటిది; రాజ్యాంగసంస్కారము బాహ్యసంస్కారమువంటిది. ఆత్మ సుఖస్థితియం దున్నమీఁదటఁగాని బాహ్యసుఖము లానందప్రదములు కాఁజాలవు. దేహమంతయు లోపల జ్వరముచేత తపించుచున్నప్పుడు పయి శీతలోపచారము లేవి తాపనివారకములు కాఁగలుగును? లోపల జ్వరశక్తి చెడి యున్నప్పుడు బాహ్యములయిన యుత్తమపదార్థము లేవి బలదాయకములు కాఁజాలును? బాహ్యపదార్థముల ననుభవించి సుఖపడఁ గోరెడు హక్కుమున ముందుగా మనము లోపలి వ్యాధులను పోఁగొట్టుకొని సమస్తాంగములను సుఖస్థితికిఁ దెచ్చుకోవలెను. మన సంఘస్థితి యుండవలసినరీతిగా నుండలేదనియు, సంఘమును బాధించుచున్న యనేక దురాచారరోగములను నివారణము చేసికొని పూర్ణారోగ్యదశ నొందఁ బాటుపడుట యావశ్యకమనియు నిప్పుడిప్పుడు కొంచెముగానో గొప్పగానో యెల్లవారును చెలిసికొనుచున్నారు. సంఘసంస్కారము మనలో మనము చేసికోవలసినది; రాజ్యాంగసంస్కారమో యితరుల యనుగ్రహమువలనఁ గలుగవలసినది. ప్రయత్నము చేసినచో సంఘసంస్కారము జరుగుట నిశ్చయము; రాజ్యాంగసంస్కారము జరుగుట సంశయము. కాఁబట్టి చేతిలోనున్న సంఘసంస్కారకార్యము నుపేక్షించుట వివేకులకు ధర్మముగాదు. బాహ్యములయిన రాజ్యాంగస్వాతంత్ర్యములు లక్షకలిగినను లోపల సాంఘికస్వాతంత్ర్యములు లేక నిజమైన సౌఖ్యము కలుగఁజాలదు. గనుక నేఁ డిక్కడ దయచేసిన మహాజనులందఱును

సాంఘికసంస్కార విషయమున శ్రద్ధ వహించి పనిచేయుదు రని నమ్ముచున్నాను.

సాధ్యమైనవఱకు వివాహవ్యయములను తగ్గించుటకయి కృషి చేయవలె ననుట మన మిప్పుడు నిర్ధారణము చేయవలసిన విషయము లలో నొకటిగా నున్నది. వివాహసమయములయందు దివ్యుడు చేయఁ బడుచుండెడి వ్యయములలో ననావశ్యకములయిన వనేకములున్నను వానిలో ముఖ్యములైన యొకటి రెంటిని గూర్చి మాత్రము నేను రెండుమాటలు చెప్పుచున్నాను. సదస్యదినమున భూరిసంభావన యను పేర బ్రాహ్మణులకు ధనదానము చేయుట కలిగినవారిలోను లేనివారి లోనుగూడ నిప్పుడొక యాచారమయి యున్నది. ఆ సమయమునందు దాత తన శక్త్యశక్తులను విచారింపక వ్యర్థదంభముచేతను స్తోత్ర ప్రియత్వముచేతను తాను ధననంపన్నుడు కాకపోయినను ఋణములు చేసియు భూములు విక్రయించియు వచ్చినవారికెల్లను ధనము పంచి పెట్టుచున్నాడు. అప్పు డిచ్చెడు విత్తము మొత్తముమీఁద తలకొక డబ్బు మొదలుకొని రూపాయకు మించకపోయినను స్వీకరించు బ్రాహ్మ ణోత్తములకు దానివలన సంతృప్తి కలుగకపోయినను, ఇచ్చెడి గృహస్థు నకు మాత్ర మధికధనవ్యయమయి కొన్ని సమయములయందు బహుకష్ట ములకుఁ గారణమగుచున్నది. భూరిసంభావనల మూలమునఁ జెడి పోయి కూటికి పేదలయిన వారి ననేకులను నే నెఱుఁగుదును. రాజ మహేంద్రవరమునందొక సంవత్సరముగృహస్థుఁడు పేరున కాశపడి పెండ్లి సమయమునందొచ్చిన దొడ్డిసంభావనమూలమున భూములను గ్రామము లను బోగొట్టుకొని, యూళ్లెలినవాఁడు భుక్తికిఁ జాలక కష్టపడు చుండఁగా నేను జూచియున్నాను. అంతధనమును స్వీకరించి యా వివాహసమయమునందుఁ జేసిన మహదాశీర్వచనము తరువాత నెట్లు

ఫలించినదో చిత్తగింపుడు. వరుడు వివాహమున యల్పకాలము లోనే యీ లోకమును విడిచిపోయెను; వధు వట్టి భాగ్యమునకు నోచు కోకపోయినను యుక్తవయస్సు వచ్చిన పిమ్మటఁ దానును యథాశక్తి నుపభుక్తతో నిలుగిడిచి తేచిపోయెను. నాలుగుదినములు నలుగురిలో దలయెత్తుకొని తిరుగఁగలుగుటకయి పనికిమాలిన యపాత్రదానములు చేసి తరువాత యావజ్జీవమును తలవంపులు తెచ్చుకొనుటకంటెఁ బెండ్లి నాలుగుదినములును యాచకాధముల దూషణములకు తలయొగ్గి తరువాత నెల్లకాలమును హాయిగా తలయెత్తుకొని తిరుగఁగలుగునట్లు వర్తించుట యెంత శ్రేయస్కరము! వివాహసమయములయందు భోగము మేళము నిమిత్తము చేయునది యింతకంటెను దుర్వ్యయము. అది యిందు ప్రత్యేకవిషయముగా నున్నందున దానినిగూర్చి ముందు కొంత చెప్పెదను.

మనము నిర్ధారణము చేయవలసిన విషయములలో నింకొకటి బ్రాహ్మణాదివర్ణములలోఁగల శాఖలలోను ఉపశాఖలలోను భోజన ప్రతిభోజనములను సంబంధబంధవ్యములను నెలకొల్పుట యావశ్యక మని; పూర్వకాలమునందు వర్ణములు నాలుగే యేర్పడినను కాల క్రమమునఁ బ్రతివర్ణములోను శాఖోపశాఖ లంకురించుచు వచ్చి బల పడి యిప్పుడు లెక్క కెక్కువయయి యనేకానర్థములకు మూలము లగుచున్నవి. ఆ యీ శాఖోపశాఖలలోనివారు తమలో తామేకాని వివాహసంబంధములు చేసికోరాదని పనికిమాలిన నియమ మొకటి యేర్పఱచుకొని యుండుటచేతఁ గొన్ని శాఖలలో వరునకుఁ దగిన వధువు దొరకకయు వధువునకుఁ దగినవరుడు దొరకకయు పెక్కు బాధలు కలుగుచున్నవి. రాజకీయాధికారధూర్వహుఁడయి ధన సంపన్నుఁడయి యున్న గృహస్థు విద్యావతియు రూపవతియు గణ

వతియు నైన తన పుత్రులను దన శాఖలోనివానికే యియ్యవలెనన్న నిర్బంధముచేత విద్యాగంధమెఱుంగని పశుప్రాయునకో చేష్టలయందే కాక రూపమునందును మర్కటమును బోలిన రూపగుణహీనునకో కట్టిపెట్టవలసినవాఁడగుచున్నాఁడు. అట్లు లిభించువరుఁడు నిర్ధనుఁడును వృద్ధుఁడును నగుటకూడఁ దటస్థించినా కాపురమునకుఁ బోయిన తరువాత కన్య పడు పాట్లు భగవంతుఁ డెఱుఁగును. ఇట్టి పివాహములు సాధారణముగా సుఖప్రదములగుటకు మాఱుగా దుఃఖకరము లగుచున్నవి. ఒక్క వర్ణములోని శాఖోపశాఖలలో నన్యోన్యవివాహములు లేకపోవుటయే కొంతవఱకు ధనాశాపరులలో కన్యాశుల్కమునకును వరవిక్రయమునకును గారణమగుచున్నది. ఇట్టి యశాస్త్రియములైన యనావశ్యక నిర్బంధములు లేక బ్రాహ్మణులలోను తక్కిన వర్ణములలోను శాఖోపశాఖలలో పరస్పరసంబంధబాంధవ్యము లున్నపక్షమున నిట్టి యనర్థము లనేకములు రూపుమాసి పోవుననుటకు సందేహము లేదు. శాఖాభేదమును పాటింపక మనలోని చదుకొన్నవా రితర శాఖలలోని తగు మనుష్యులతో వియ్యమంది పామరులకు మార్గ ప్రదర్శకు లగుదురుగాక !

ఇప్పుడు విచారింపవలసిన యంశ మింకొకటి యీ దేశములో స్త్రీవిద్య తగినంత వృద్ధికి రానందునకు మన విచారమును దెలుపుచు ప్రముఖులుగా నున్నవారి నందఱిని స్త్రీవిద్యాభివృద్ధికొఱకై గట్టికృషి చేయఁ బ్రార్థించుటనుగూర్చి. ఈ కాలమునందు స్త్రీవిద్య యావశ్యకమని చూపుటకయి యుక్తిబాహుళ్య మక్కఱలేదు. “విద్యావిహీనః పశుః” అని మనపూర్వులే చెప్పియున్నారు కదా? విద్యను నేర్చి యుండుటయే మనుష్యలక్షణము. మనుష్యరూపమును ధరించి యున్నను విద్యాగంధము లేనివాఁడు నిజముగా ద్విపాదపశువే. స్త్రీ

తాను పురుషునిలో నర్థభాగముని నాగరికతాలేశముగల యెల్లదేశములవారును ఘోషించుచున్నారు. స్త్రీపురుషు లిద్దఱును గలసి యేకదేహ మని ఘోషమిడుచున్నప్పుడు పురుషుల విద్యాభివృద్ధినిమిత్తమయి శ్రద్ధవహించుచు స్త్రీల విద్యాభివృద్ధి నిమిత్తమయి యుపేక్షచేయుట యేకదేహములో నర్థభాగమును మనుష్యునిగాఁజేసి తక్కిన యర్థభాగమును మృగమునుగా నుంచుటయే కాని వేఱుకాదు. స్త్రీలు విద్యావతులు కానంతవఱకు మనదేశము బాగుపడదు. మన యభివృద్ధి యంతయు స్త్రీల యభివృద్ధిలోనే యున్నది. నాబుద్ధికిఁజూడ మనకిప్పుడు రెండుగతులు మాత్రమేకనబడుచున్నవి. మనఘో సమానముగా స్త్రీలకు విద్యచెప్పించి వారితో గలసి మన మూర్ఖగతికైనను బోవలెను. లేదా, వారిని మూఢదశయందుంచి వారితోఁ గలసి మన మధోగతి కైనను బోవలెను. ఈ రెంటికంటెను మనకు వేఱుగతి లేదు. పయికయినను క్రిందికయినను బోవుచుండక త్రిశంకుస్వర్గమువలె నడుమ నూగులాడుచుండుట మనుష్యస్వభావము కాదు. పురుషుఁడు తానెంత స్వతంత్రుఁడనని విఱివిఁగువాఁడయినను కార్యములలో స్త్రీకి దానుఁడు కాక తప్పదు. గృహమునకు రాణి యనఁదగిన స్త్రీ మాట చెల్లును. గాని యింట బురుషునిమాట చెల్లదు. స్త్రీలను విద్యావతులనుగాఁ జేసినచో వారు సమస్త సత్కార్యములయందును మనతోనేకీభవించి మన పురోభివృద్ధిలో సహాయురాం డ్రగుదురు. స్త్రీల నవిద్యావతులనుగా నుంచి నచో వారు సమస్త సంస్కారములయందును మనతోఁ గలహించి మన పురోభివృద్ధికిఁ బ్రతిబంధకారిణు లగుదురు. కాబట్టి పురుషుని వృద్ధిని గోరువారందఱును తప్పక స్త్రీలను విదుషులనుగాఁ జేయ సర్వప్రయత్నములను జేయవలెను.

నేడు నిర్ధారణము చేయఁబడవలసినది వితంతు వివాహములను

బ్రోత్సాహ బలుపవలయుననియు విధవలను విరూపిణులనుజేసెడి యాచారమును నిరుత్సాహపరుపవలయు ననియు ప్రముఖులుగా నుండువారిని కోరుట మఱియొకవిషయముగా నున్నది. ఇది యీ ప్రాంతములయందు బహుసంవత్సరములనుండి చర్చింపబడుచున్న విషయము. మన కడుపున బుట్టిన వితంతు బాలికలును తోడబుట్టిన యనాధయవతులును పసితనములోనే భర్తలనుగోలుపోయి దుర్లభ్యుమైన దురాచార పిశాచబలము చేత యావజ్జీవమును దుర్భరవైధవ్యఃఖముల ననుభవింపవలసినవారగుచుండఁగా శక్తులమయ్యును వారియాపద తొలఁగింపఁ జూడకుండుట కంటె క్రూరకృత్యము వేటాకటి యేముండును? మన తోడబుట్టిన పడుచులయొక్కయు పుత్రికలయొక్కయు స్వాతంత్ర్యములనుమన్నించి వారిని సుఖపెట్ట లేనివారము రాజ్యతంత్రస్వాతంత్ర్యములు లభించినప్పుడు పరుల నేమి సుఖపెట్టఁగలుగుదుము? మన యిల్లు బాగుచేసికోలేనివారము లోకము నేమి బాగుచేయఁగలుగుదుము? ముందు స్వకుటుంబసౌఖ్యమును సమకూర్చుచు గృహపరిపాలనము చక్కఁగా నిర్వహించికదా ప్రజాసౌఖ్యమును సమకూర్చి స్థానికపరిపాలనమును వహించుట కర్హులమని చూపవలెను? స్థానికప్రభుత్వమునకయి కృషిచేయుచున్న మనవారందఱును హిందువులు క్రూరాచారపిశాచావేశముచేత స్వకృత్యము నెఱుంగ జాలక తమగర్భవాసమునఁ బుట్టిన యనాధబాలలను బాధించుచున్నారన్న యపయశమును మనలోనుండి తొలఁగించుటకయి నిరంతరప్రయత్నము చేయవలెను. భర్తృమరణశోకముచేత పరితపించుచున్న యనాధకాంతల తల గొఱిగించుట తలతఱిగించుటకన్నను క్రూరకృత్యము-జన్మాదిగా నబలల కలంకారముగా నీశ్వరుఁడు దయచేసిన మృదుశిరోజములను మంగలవాని కఱకుకత్తుల కప్పగించుటకంటె బరుషుల కధికావమానకరమైనకర్మము మఱి యేముండును? హృదయమున కరుణ

యన్నది యేమూలనైనను గొంచె మున్నవారి కీవిషయమునఁ బెంచి చెప్పవలసిన పనిలేదు. చెప్పటకును వినుటకును గూడ నాకును మీకును సంతాపకరమయిన యీ విషయమును విడిచి తరువాతి విషయమునకుఁ బోదము.

పదినవత్సరములకు లోపలియీడుగల బాలికలకును పదునా తేండ్రకు లోపలి వయస్సుగల బాలురకును వివాహము చేయుటయు, ఏబదియేండ్లు దాటిన పురుషులు పదునాతేండ్ర లోపలి ప్రాయముగల కన్యలను వివాహమాడుటయు, ప్రజాక్షేమమునకు భంగకరమన్న మన నిశ్చితాభిప్రాయమును బ్రకటించుచు మైసూరి వివాహశాసనమువంటి శాసనము నొకదానిని జేయ దొరతనమువారిని ప్రార్థింపవలయు నన్నది తరువాతి విషయము. శిశువివాహమువలనఁ గలుగుచున్న యనర్థము లిన్నియన్ని యని చెప్పశక్యముకాదు. ఈ యతిబాల్యవివాహమువలననే మన దేశమునందు బాలవితంతువుల సంఖ్య నానాటికి వర్ధిల్లుచున్నది; ఈ యతిబాల్యవివాహమువలనే కన్యాశుల్కములు ప్రబలుచున్నవి. కన్యాశుల్కమును గైకొని జననీజనకులు తమకూతులను వృద్ధపుట ములకుఁ గట్టిపెట్టక పోయినను వధూవరులలో నకాలమరణములు సంప్రాప్తము కాకపోయినను, బాల్యవివాహమువలన దంపతులనేకులు విపద్దశల పాలగుచున్నారు. చిన్నతనములో నెవ్వరివర్తన మెట్లగునో, ఎవ్వరి కేమి ప్రాప్తమగునో, తెలియదు. పరమసాధ్వయైన కన్యకామణియొక్క బాలభర్త ప్రాయము ముదిరినతరువాత వేశ్యలయింటిబంటయి కులకాంత నొల్లని శృంగారనాయకుఁడుకావచ్చును. పరమసాధువైన పురుషరత్నము యొక్క పసిభార్య యేండ్లు పైఁబడినకొలదిని గయ్యాళితనమున గండు మీటి గృహము నరణ్యముగామార్చగలిగిన ప్రత్యక్షరాక్షసి కావచ్చును. స్ఫోటకము మొదలైన గోగములచే వధూవరులలో నొకరు వికలాం

గులో విరూపుణోయయి వివాహబంధమును దుర్భరదుష్ఖజనకము నుగాఁ జేయవచ్చును. ఇవియన్నియు నటుండఁగా బాల్యవివాహము కన్యావరులవిద్యకు వినాశకమును గలిగించి వారి సౌఖ్యమునకుఁ గొఱత దెచ్చును. ఈ బాలభర్త క్రిందితరగతులలోఁ జదువుకొను చుండఁగానే భార్య యెదిగి కాపురమునకు వచ్చుట తటస్థించి కష్టము లెఱుంగక యుల్లాసస్థితిలో నుండవలసిన విద్యార్థిదశలోనే సంసార భారమును సంతానశోకమును మీఁదఁబడి పురుషుఁ తాడుహాహీనుఁ డయి యకాలవృద్ధుఁడు కావలసివచ్చును. ఇంగ్లీషువిద్య నేండ్లు మీఱిన తరువాతనే యారంభించినను పెండ్లిని మాత్రము గోచి పెట్టుకొని యీడుననే చేసెడు నా చిన్నతనములో నా సహపాతి యొకఁడు ప్రవేశ పరీక్షతరగతికి వచ్చునప్పటి కాతని కుమారుఁడును మా పాఠశాలలోని క్రింది తరగతిలోఁ జదువ నారంభించెను. అది చూచి యాతనిని తోడి విద్యార్థులందఱును పరిహాసింపఁ జొచ్చినందున సిగ్గుచేత నతఁడు పరీక్షయందుఁ గృతార్థుఁడు కాకయే పాఠశాలను విడిచి తనపురోభివృద్ధికి భంగము తెచ్చుకోవలసినవాఁ డయ్యెను. విద్యకు వినాశకరమయిన దగుటచేతను, అనేకానర్థములకు మూలమయిన దగుట చేతను, వివేకు లందఱును బాల్యవివాహములను సాధ్యమైనవఱకు నిరుత్సాహ పఱుపవలెను.

ఇప్పుడు నిర్ధారణీయమైన మఱియొక యంశము కన్యాశుల్కమును పరవిక్రయమును మాన్పఁ బ్రయత్నింపవలె ననుట. ఈ కన్యాశుల్కము బాల్యవివాహవిషవృక్షమువలనఁ గలిగెడు దుష్ఫలములలోఁ బ్రధాన మయినదని చెప్పవచ్చును. కన్యాశుల్కరూపమయిన నరమాంసవిక్రయము క్రూరకిరాతుఁడు చేయు గోమాంసవిక్రయమునకన్నను ఘోరతర మయిన దని చెప్పవచ్చును. కటికివాఁడు

చేయు మాంసవిక్రయములో చంపబడిన జంతువు బాధ యా క్షణము లోనే యంతము నొందును; ఈ సరమాంసవిక్రయములో బాధ యావజ్జీవము నుండును. పొట్టకయి తాను బెంచిన కోడిపెట్ట మెడను నలిపి చంపెడు వయావిహీనునికంటెను నిర్దయుడయి కన్యాశుల్కమును గ్రహించెడు సరపశువు తాను కని పెంచిన ముద్దుపట్టిని గర్భదర్శినునకో రోగపీడితునకో పండ్లూడిన ముదిపెండ్లికొడుకునకో బ్రతికియున్నంతవఱకును బాధపడునట్లుగా వివాహవ్యాజమున బలిపెట్టుచున్నాడు. కడుపునఁ బుట్టిన కన్యలను బాధలశాలుచేయఁ బితృహాపమున నవతరించిన యీ కలియుగరాక్షసులను జాతినుండి బహిష్కరించుచు వచ్చినఁగాని యీ యనర్థము కొంతవఱకై నను తొలఁగదు. దీనిని బూర్ణముగా రూపుమాపవలె నన్నపక్షమున బాల్యవివాహములను మాని యుక్తవయస్సు విచ్చిన తరువాత వరులను వరించెడు స్వాతంత్ర్యమును వధువుల కియ్యవలెను. స్వయంవరముగల యితరదేశములలో మాత్రము వృద్ధులు వయస్సులోనున్న కన్యలను బెండ్లియాడుచుండ లేదాయని కొందఱడుగవచ్చును. బొత్తిగా లేదని నేను చెప్పఁజాలనుగాని కన్య యిష్టపడి వరించుటచే నందు దోషమేదియు లేదు. ఒకఁడు తాను బుద్ధిపూర్వకముగాఁ జేసినప్పుడు మంచిదయిన పనినే, యితరులు వాని చేతి బలవంతముగాఁ జేయించినప్పు డది పాపకార్య మగును. దానము చేయుట సత్కార్యమని యెల్లవారు నెఱుఁగుదురు. ఒకఁడు ఊదాభితునినో రోగపీడితునినో చూచినప్పుడు మనస్సు కరఁగినవాడయి తన ప్రేమి నున్న యుంగరమునో చెవినున్న పోగులనో తీసి వాని కిచ్చిన యెడల దాపున నున్నవారందఱును సత్కార్యము చేసెనని యాదాతను మెచ్చుకొందురు. అట్లతఁడు బుద్ధిపూర్వకముగా దానము చేయకున్నప్పుడు దాపుననున్నవారిలో బలవంతులయిన యిద్దఱు

దయాళురు తల బద్దలుకొట్టెదమని బెదరించియో మీదఁబడి యూడఁ
బెరికియో యా యుంగరమునుగాని పోగులనుగాని యా బీదకో రోగికో
యిప్పించినను దానిని దాపుననున్నవారు తొల్లిటివలె బుణ్యకార్య
మని మెచ్చుకోక యీ పనికి దారిదోపిడియనియు దొంగతనమనియు
పేరులుపెట్టి పాపకార్యమునుగా పరిగణించి దూషింతురు. ఈ విధము
గానే వితంతుకాంత కాంతునిపయినిగల ప్రేమాశితయముచేతఁ బున
ర్వివాహము నొల్లక బ్రహ్మచర్యమునకుఁ బూనినచో నా పని శ్లాఘ్య
మగును; ఆ పనినే యితరులు నిగ్బంధపఱిచి చేయించినచో దూష్య
మగును. వితంతువు లందఱును బునర్వివాహము చేసికొనుట విధి కాక
పోయినను వివాహము చేసికో నిచ్చగలవారి కనుజ్ఞ నిచ్చుట మాత్రము
మనకుఁ గర్తవ్యము. మూడేండ్ల పూడు ముండమోసిన దానినిగూడ
మరలఁ బెండ్లి యాడఁగూడదని నిగ్బంధపఱుచు చుండుటచేతను,
ముగ్గురు భార్యలను మ్రింగి ముదిసిన వగ్గులు సహితము ముప్పనఁ బెండ్లి
యాడ నంగీకరించు చుండుటచేతను, భార్యలు కావలసిన పురుషుల
సంఖ్య యెక్కువగుటయు భార్యలు కాఁజాలిన బాలికల సంఖ్య తక్కు
వగుటయు సంభవించి కన్యాశుల్కమున కవకాశము కలుగుచున్నది.
కన్యాశుల్కమువలెనే వరదక్షిణయని పేరుపెట్టి మనలోని చదువుకొన్న
వారు కన్యల సంరక్షకులవలన బేరమాడి బలవంతముగాఁ బుచ్చుకొనెడి
వరశుల్కమును దూష్యమైన దగుటకు సంజేహము లేదు. బాల్య
వివాహములను మాన్పి వితంతువివాహములను నెలకొల్పి స్త్రీవిద్యకు
వ్యాపింపఁ జేసినచో వరశుల్క కన్యాశుల్క రూపములయిన యీ
రెండు దురాచారములును నామమాత్రావశిష్టములు కావచ్చును.

వివాహోదయిన వేడుకలయందు భోగముమేళములఁ బెట్టుట
దూష్యమన్న విషయము తరువాత నిర్ధారణము చేయవలసినది. సృత
గీతాదు లాదరణీయములు కావని చెప్పువారు లోకములో నెవ్వరు

నుండెరు. కఠినచిత్తుల హృదయములను సహితము కరగించి యానంద
వాత్సల్యము చేర్చి భక్తికిని సత్కార్యచరణమునకును బురికొల్పుటలో
గానరసమునకున్న శక్తి ముడిచేసికని లేదు. అటువంటి సంగీతము మన
దేశమునం దభ్యుదయముచేత వ్యభిచారమే కలవృత్తిగాఁగల వేశ్యల
పాలఁ బడుటచే సర్వజనశ్లాఘాపాత్రమైన గానవిద్య దూషణమునకుఁ
బాత్రమయి శ్మశానకుసుమమువలె వర్జనీయమైనది. గృహమును
భూతలస్వర్గమునుగా జేసెడు సృత్యగానవిద్యలు కులకాంతలభ్య
సించుట యిప్పుడు తప్పయినది. కాసునకయ్య తమ కాయములను కోష్ఠ
రోగికి యివ్వనను విక్రయించెడు పడపుపడఁతుల పాలఁబడఁబట్టికదా యో
దేశమునందు సంగీతమున కట్టిదురవస్థ పట్టినది ! అది యటుండనిండు.
వివాహసమయములయందు భోగముమేళముల మూలమున నయ్యెడు
దుర్వ్యయమునూట యటుండఁగా రత్నములు చెక్కిన సంకెలలవలె
సమస్తాభరణములను ధరించుకొని దీపములవెలుతురున తళుక్కుమన్న
ప్పుడు మనస్సులు చలించి పెండ్లికొమారుఁడు మొదలుగా సనేక
యాచనపురుషులు కొన్ని సమయములయందు "వేశ్యలకు" దాసులయి
తమధనమును యాచనమును మన్నఁబాగి కావాలి చేయుచున్నారు.
వేశ్యలయిండ్లను వెదకుకొని వ్యభిచారమున మిత్రముయి పోవువా
రెక్కడనో నీతిమాలినవారు కొందఱే యుందురు. వేశ్యలలో బిలు
పురు పగలు కంటఁ బడినపక్షమున చింతిలలత్తును వికృతవిగ్రహ
ములతోను మర్కటములవలె రాత్రి కలలో గనఁబడు నీతియందే
యుందురు. అట్టివారు వన్నెలు చిన్నెలు ధరించివచ్చి కప్పగొత్తు
పాములవలె బాటలు పాడుచు మన గృహములలోనే ప్రవేశించినప్పుడు
సాన్నిధ్యప్రభావముచేత సనేక సాధుపురుషులకు సహిత మోహమేకవన్నె
పులులవలె బడుట కవకాశము కలుగునుగాన నీతిపరులయగు వా
రందఱును మణిభూషితఫణులనువలె వేశ్యలను గృహము చొరవీక

దూరముగా తఱునువలెను. వధువులకు బాత్రివత్తము నేర్పడగిన వివాహములవంటి పవిత్రసమయములందు బాత్రివత్తకల్పలతకు వేరుపురుగులై యుకవిశ్రలయిన పడవుపడతల నింటికీ రప్పించి వారిచేత వ్యభిచారోద్దీపకములైన శృంగారిగీతములను పాడించుట యెంత హేయకృత్యము? మానవంతుడు తనవారు మఱియే యపరాధమును జేసినను సహింపఁగలుగును గాని వ్యభిచరించినప్పుడు మాత్రము చేసికొన్న భార్యనయినను కన్న కూతునయినను పోడబుట్టిన కోమలియైనను బిటపురుషసహితముగాఁ జంపఁజూడక మానఁడు గదా? లోకములో "జరగెడు" వాత్సలలో సగము వ్యభిచార మూలమున జరుగుచున్నది. అట్టి హేయూత్తిహేయమైన వ్యభిచారమును కులవృత్తిగాఁ గైకొన్న దూమ్యరాండ్రును దబ్బిచ్చి విలిపించి యెవ్వరును దమ గృహములను దూష్యములనుగాఁ జేసికొనకందురుగాక! ఈశ్వరసృష్టిలో పాపమెప్పుడును స్థిరముగాఁ వర్థిల్లదు. సద్వంశజలయిన బాలవితంతువులు గన్నబిడ్డలును బీదలమ్మకొను బిడ్డలును భోగకాంతల పాలబిడ్డకుండిన పక్షమున సంతానహీనతచే మానదేశములో జేష్ఠాకుల మీవఱ కెంతకాలముక్రిందఁబడెనో నశించియే యుండును.

ఇప్పుడు నిర్ధారణముచేయ నేర్పడుచున్న మఱియొక విషయము సామాన్యముగా నెప్పటి మతాచార్యులును ముఖ్యముగా నీ ప్రాంతమందలి శంకరాచార్యులును స్వకృత్యమును మఱిచి, శిష్యులను బాధించి విత్తార్జనము చేయఁచుండుటయు, పాదపూజలు సమర్పించనివారికి బహిష్కారపత్రికలు పంపుచుండుటయు ననుచితమని యనగోత్రప్రిని దెలుపుటయు యున్నది. మతమును, నీతిని వ్యాపింపఁజేయుచు, నీతిబాహ్యులయినవారిని శిక్షించుచు, స్వకృత్యమును నిర్వహించు చున్నంతవఱకు మతాచార్యులుండుట యావశ్యకమును నిర్వివాదాంశము. పీతాధిపతులు కేవల శిష్యవిత్తాపహారులు

గాక హృత్పాపహారులుగా నున్నంతవఱకు వారిని గౌరవించుటయు భక్తిపూర్వకముగా శక్తికొలదిని వారిని ధనాదులతో సత్కరించుటయు మనకు ధర్మమే. అయిన పీఠాధిపతులు తమ ధర్మమును విస్మరించి లోకమున కేవిధమునను ప్రయోజనపడక ప్రజాపీడకరులుగా నున్నప్పుడు మాత్రము మనము వారియూజ్యలను మన్నింపవలసిన పనిలేదు. అక్రమములయిన వారియూజ్యలను సంఘీభవించి ధిక్కరించి జనులమీఁద నిరంకుశాధికారము చెల్లించుచుండుటయే తమ పనియని దుర్భ్రమగొని యున్న యాచార్యపురుషుల కన్నులఁదెరిసి వారిని స్వకృత్యమునకుఁ దింపుట లోకోపకారము బరమధర్మమును నగును. సన్యాసు లై హికనుఖపరిత్యాగముచేసి కేవల పారమార్థిక చింతతో బ్రహ్మనుసంధానము చేయుచు శిష్యులకు ముక్తిమార్గోపదేశము చేయుచుఁ గాలము గడపవలసినవారు. పూర్వకాలమునందాదిశంకరులు మొదలయినవారు పాదచారులయి నేతువు మొదలుకొని హిమాచలమువఱకును దేశసంచారము చేసి భరతఖండమునందు మతవ్యాపనము చేయుచు నచ్చిరి. విద్యారణ్యులని నామాంతరము వహించిన మాధవాచార్యులవారు బుక్కరాజునకు మంత్రిగా నుండి శంకరాచార్యవీరమునకు వచ్చిన తరువాత పీఠాధిపతులయిన సన్యాసుల కిప్పటి వైభవము లారంభమయినట్లు కనుపట్టుచున్నవి. అయినను వెనుకటి పీఠాధిపతులు వైభవయుక్తులయినను స్వకృత్యమునుపేక్షచేయక లోకోపకారులయి జనుల సత్కారమునకును గౌరవమునకును యోగ్యులగుచుండిరి. ఇక నిప్పటి యతులో స్వప్నావస్థయందయిన స్వకృత్యమును దలపెట్టక పెండ్లి కూతురు లేకపోయినను క్రొత్తపెండ్లి కొడుకులవలె వాద్యములతోను గజాశ్వాదులతోను పెండ్లి పల్లకులలో నెక్కి యూరేగుచుఁ దమవైభవమును గాపాడు నిమిత్తమే జనులు సృజింపఁబడినారని భావించుచు తత్త్వవిచారమున్న

మాట యెఱుంగక భోగపరాయణులయి యభేచ్ఛావిహారులగుచు
న్నారు. శిష్యుల కుపదేశించుటకు మొదల మతమున్న వారికి తెలి
యదు. వారికి దెలిసినదెల్ల జనులను నిర్బంధించి గురుదక్షిణలు గై
కొనుటయు భక్త్యములతో వడ్డపోసేతముగా భిక్షులు చేయుటయు
మాత్రమే. ఈ విషయమున మనలో వాడుకగానున్న యొకకథ నాకు
స్మరణకు వచ్చుచున్నది. ఒక స్వాముల వారొక గృహస్థుని యింటికి
భిక్షకు విజయం చేసెనట ! ఆయతీశ్వరునకు భిక్షామిషమున బంచ
భక్త్యపరమాన్నభుక్తి యొక్కటియే ముక్తివిచారమున్న సత్యము
నెఱుంగజాలక ముద్దరాలయిన యాయితీ యిల్లాలు భిక్షాసంతర
మున స్వాములవారివద్దకు వచ్చి వేదాంతగ్రంథపారాయణము చేసి
కొందురేమోయన్న భ్రమచేత “స్వామీ ! భగవద్గీతలు తెత్తునా ?”
యని యడిగెనట ! భక్త్యభక్షణచింత తప్ప నేఱుచింత లేని యా
యతీంద్రుడు మిన్ను వంకఁజూచి కొంతసేపాలోచించి యా పేరుగల
భక్త్యములను దాను మున్నెన్నఁడును దిన్నట్లు స్మరణకు రాకపోయి
నను భగవద్గీత లనునవి యేవో యపూర్వభక్త్యము లయియుండు
నని భావించి కడుపు నిమురుకొనుచు “అమ్మా ! కడుపు నిండుగా
నున్నది. ఇప్పుడు పుచ్చుకోలేను. కొంతసేపు తాళి తీసికొనివచ్చిన
పక్షమున భక్షించెదను” అని యుత్తరము చెప్పెనట. గృహయజ
మానురాలాయన భోజనపాండిత్యమునకు సంఘోషించి మాఱుపూ
టాడక లోపలికి బోయెనట ! ఇది యతిశయోక్తియే యైనను, ఇప్పటి
పీఠాధికారుల పాండిత్యప్రకర్షమునుబట్టి విచారింపగాఁ నిండును గొంత
సత్యమున్నదని తోచక పోదు. ఇటువంటి యనేక దురాచారముల
కాలవాలమగుటచేతనే పూర్వకాలమునందు మరదేశమునందు సన్యా
సము నిషేధింపఁబడినది. పూర్వకాలమునందు సంస్కృతభాషలో
రచియింపఁబడిన ప్రహసనములలో సన్యాసుల వ్యభిచారములు బహు

విధముల వర్ణింపబడి పరిహసింపబడినవి. నిషేధింపబడిన సన్యాసమును శంకరాచార్యులవారు మరల నుద్ధరించి యీ దేశమున వ్యాపింపజేసిరి. ఇప్పటి స్వాములవారెల్లన్నారో, కొంతవఱకు యుక్కడి శంకరాచార్యులను బట్టిమే తెలిసికోవచ్చును. ఈయన ధనాకర్షణమే పరమార్థముగా భావించుకొని తన శిష్యులైనవారిని కాని వారినిగూడ ధనము సమర్పింపుడని బాధించుచు నడిగినంత, మొత్తమియ్యలేనివారికి బహిరంగముగా బహిష్కారపత్రికలను బంపుచున్నారు. కఠిన్మతములలో నిట్లు నిర్బంధపడిచి ధనము లోగ్గుజూచుట దారులఁ గొట్టుటకంటె శ్రేష్ఠమయిన పనియని నే ననుకొను. మతాచార్యులవలన యిటువంటి దౌర్జన్యములకు వారింపజూచుట దేశాభిమానుల కందఱకును గర్తవ్యము.

ఇకను నేడు మనము విచారింప నేర్పఱచుకొన్న విషయమింకొకటి మాత్రమే మిగిలియున్నది. ఇప్పుడు షేర్కొనబడిన విషయములలోను, ఇట్టివే మఱియొన్ని విషయములలోను, సంస్కారము జరుగుట సంఘముయొక్క యభివృద్ధి కావశ్యకమని విద్యావివేకములు గలవారు దృఢముగా నమ్ముచున్నారు. ఆచారమునే దేవతనుగా నమ్మకొలుచు పామరులును పూర్వదురాచారములవలననే లాభము ననుభవింపమరగిన స్వప్రయోజనపరులును సంస్కారమునకుఁ బ్రతికూలురుగా నున్నారు. ఇట్టి సమయమునందు సంఘములో నిట్టి మార్పులు చేయుట యెట్లు సాధ్యమగును? పామరులకు సంస్కారమువలన గలుగు లాభములను దెలిపియు మొట్టమొదట నూతన మార్గములను తాము త్రొక్కి చూపియు సంఘాభివృద్ధికయి పాటుపడెడు దేశాభిమానులు కొందఱ తేర్పడినగాని యీ మహాకార్యము సాధ్యముకాదు. కాబట్టి యట్టిపనికయి యందందు సంస్కారసంఘము లేర్పడుట యావశ్యకము. ఇప్పుడి సభవారు రాజవశేషాండ్రువరము

సరిగ్గా మండలసంఘసంస్కారసమాజముకంటే స్థాపించబడి యేలూరు, కాకిరాడ మొదలయిన ప్రధానస్థలములయందు దెల్లను దానికి శాఖ లేర్పఱపబడవలయునని నిర్ధారణ చేయవలసియున్నది. ఇది మిక్కిలి శ్లాఘ్యమైన పని. పలువురే కీభవించి పూనికతో బనిచేసినంగాని యేవిషయములోను కార్యసాఫల్యము కాదు. “సంఘే శక్తిః కలాయగే” యన్న యార్యోక్తి యెల్లవారును పలుమాఱు వినుచున్నదే. బక్క యీ కలియుగమునందు మాత్రమే కాక సమస్తయుగముల యందును సమస్తదేశములయందును గూడ సంఘీభవించి చేసిన పని లోనే యత్యధిభవతి శక్తి యుండుననుటకు సందేహములేదు. విద్యాధి పులు సంఘములుగాఁ జేరి యైకమత్యముతో బనిచేసిన పక్షమున నత్యల్పకాలములోనే బహుసంస్కారములను జేసి దేశమున కమిత లాభములను గలిగింపవచ్చును. ఇట్లేర్పడు సమాజములవారు చేయ వలసిన పనులేవియని కొండి ఆడుగవచ్చును. వారు సంస్కారవిష యమున నులభింపై లిని దేశభావతతో పుస్తకములను పత్రికలను వ్రాసి ప్రచురించి యల్పక్రయమునకో ధర్మార్థముగానో సర్వజనుల కును ఫంచపెట్టుచుండవలయును; తమ కవకాశము గలిగినప్పు డెల్లను గ్రామములకుఁ బోయి సభలుచేసి యుపన్యాసములను ప్రసం గములను జేయుచుండవలయును. వారపత్రికనో, కక్షపత్రికనో మాస పత్రికనో యొకదానిని బ్రకటించుచు నందు సంస్కారవిషయమున గల సాధక బాధకములను బలుమాఱు చర్చించుచుఁ బూర్వపక్షము చేస్తే యీక్షేపణములకు సమాధానము లిచ్చుచుండవలయును; ఇతరస్థలములయందెట్టి పని కయి యేర్పడియున్న సమాజములతో ను తరప్రత్యు తరములు జరుపుచు వారి మంచిపద్ధతుల నవలంబించు చుండవలయును. సంఘమువలన బహుప్రయోజనములు గలుగు ననుట కిప్పు డిక్కడ సమావేశ మయి యున్న యీ మహాసంఘమే నేదర్శనము. సాంఘికసంస్కారము జరగక రాజ్యాంగసంస్కారము

వలని లాభములను మనము పూర్ణముగా ననుభవింపజాలమని మొదలనే చెప్పియున్నానుగదా? దొరతనమువారు భూములమీఁద నెకరమున కొక చూపాయి తగ్గించినను, ఒక్క పెండ్లిలో భూరిసంభావన లిచ్చుటకో బ్రాహ్మణసంతర్పణములు చేయుటకో వేశ్యల నాడించుటకో యీ మాన్యములను తెగనమ్ముచున్నప్పుడు దానివలన నేమి ప్రయోజనము కలుగును? ప్రభుత్వమువారు పారిశుద్ధ్యవిచారణసంఘాదికములలో సభికుల నేర్పలుచుకొను స్వాతంత్ర్యము మన కిచ్చినను, వచ్చినవారు పాక్షికబుద్ధిని వహించి సర్వసమభావములేక శాఖాభేదములను బట్టి స్వశాఖేతరులను ద్వేషించుచు వచ్చినపక్షమునఁ బ్రజల కేమిక్షేమము కలుగును? కాబట్టి రాజ్యాంగసంస్కారములతోఁగూడ సాంఘిక సంస్కారములు కూడ జరిగి తీవ్రమలెను. రాజ్యాంగసభకు వచ్చినంతమంది యించుమించుగా నీసంఘసంస్కారసభకును విచ్చేయుట చూడఁగా మనదేశముయొక్క పురోభివృద్ధికి మంచిదినములు వచ్చినట్లు స్పష్టమగుచున్నది. నేటి సభయందు దేశాభివృద్ధినూచకమయిన యింకొక విశేషముకూడఁ గనఁబడుచున్నది. ఈ వజ్ర కెప్పుడును మనప్రాంతములయం దుపన్యాసములు వినుటకయి స్త్రీలు వచ్చిన ట్లంతగాఁ గనఁబడదు. సాహసముచేసి తమభార్యలను బంధుస్త్రీలను సభకుఁ బంపిన మహాపురుషులును, విద్యాగంధములేని పామరస్త్రీల దూషణోక్తులను సరకుగొనక సభకు విచ్చేసిన కాంతారత్నములును మిక్కిలి కొనియాడఁ దగియున్నారు. సంఘసంస్కారములో పురుషులకు స్త్రీలు తోడ్పడినఁ గాని శీఘ్రముగా కార్యసాఫల్యము కాదు. ఇంకముందు సభల కింతకంటె సభికసంఖ్యగల స్త్రీలువచ్చి యుపన్యాసాదులు పని యానందింతురుగాక! ఈ సభవారు నాకుఁ జేసిన గౌరవమునకయి యింకొకసారి నాకృతజ్ఞతను చెలిపి పునరభివందనముల నర్పించుచున్నాను.